

που, εἶχον πληρεξουσιότητα εἰς ὅλας τὰς πολιτικάς, θρησκευτικάς, οἰκονομικάς, φιλανθρωπικάς καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως τὰς ὑποθέσεις . . . Τὴν Κοινότητα ταύτην . . . ἐσέβετο ἡ Ὀθωμ. Πόρτα. Ἡ ἐνωσις αὕτη τῶν χριστιανῶν καὶ ἡ τὴν ὁποίαν ἔκαμνον πληρωμὴ ὑπερόγκων ποσοτήτων, περιέστελλον τὴν πρὸς τὰς καταχρήσεις κλίσιν τῶν τούρκων. Ἀπελάμβανον δὲ ἐπίσης μετὰ τῶν Ἑβραίων, καθόσον ἦτο δυνατόν ὑπὸ τοιούτους τυράνρους, ὑπαρξιν θρησκευτικὴν καὶ πολιτικὴν».

694

1820. Σύμβασις μισθώσεως ὑπηρεσιῶν ἱατροῦ, ἐν Σίφῳ, ἐν 297, σ. 144–145. Τὰ σχόλια αὐτόθι, σ. 142–144.

« . . . Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ δηλοποιεῖται, ὅτι ὁ σιὸρ δοτόρος I. T. ἐσυμφώνησε μετὰ τοῦ σιὸρ Π.Κ. διὰ τὰς αἰτίας τῆς ἀρχόντισσας του κυρὰ M. μεθ' ὅσης τῆς δυνατῆς αὐτοῦ πείρας κατὰ τὰς ἀκολουθούς συμφωνίας : α) Ἐὰν ὁ σιὸρ Δοτόρος, τῇ τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ εὐδοκίᾳ καὶ διὰ τῆς ἱατρικῆς τέχνης του, δυνηθῇ τὰ κάμη τὴν κυρὰ M. τὰ τεκνοποιήσῃ, μετὰ τὴν ἐν καιρῷ γέννησιν τοῦ παιδίου, τὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ σιὸρ Π. διὰ μισθόν του γρόσια δύο χιλιάδες, β) ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τεσσάρων μηνῶν τῆς κούρας, τὸ κυρὰ M. δὲν ἤθελεν ἐγκαστρωθῇ, ἢ ἔγινεν ἔγγυος καὶ ἀπέβαλε, τὰ πληρώνεται μόνον τὸ ἀντίτιμον τῶν ἱατρικῶν του γρ. 150 καὶ τὰ ἐπαναλαμβάνῃ πάλιν ἐκ νέου τὴν κούραν, μεταχειριζόμενος καὶ ἔτι τὰ πρόσφορα ἱατρικά, ὧν τὸ ἀντίτιμον θέλει λάβει ἀμέσως, καὶ ἐὰν ἐγκαστρωθῇ τὸ κυρὰ M. ἔχει χρέος ὁ σιὸρ δοτόρος τὰ τὴν κούραν ἕως τὰς γεννήσῃ, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου τὰ λαμβάνῃ τὸν συμπεφωνημένον μισθόν του ὡς ἄνωθεν γρ. 2000, εἰ δὲ καὶ ἀποτύχῃ τοῦ ποθουμένου (ὃ μὴ γένοιτο) καὶ εἰς τὰς δύο τετραμηνίας κούρας, τοῦτέστιν ἐὰν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὀκτῶ μηνῶν δὲν ἤθελε φανῇ κανένας καρπὸς ἀπὸ τῆς κούρας τοῦ ἱατροῦ, θέλει δώσει ὁ σιὸρ K. εἰς τὸν σιὸρ δοτόρον τὸ τεταρτημόριον τοῦ ἀνωτέρω συμπεφωνημένου μισθοῦ, ὅπερ ἐστὶ μόνον γρ. 500· γ) τὰ τῆς ζωοτροφίας καὶ κατοικίας τοῦ σιὸρ δοτόρου θέλουν εἶναι ἐξ ἰδίων του . . . ».

695

1820. Ἀπόφασις αἵρετοκριτῶν, ἀπὸ 3 Ἰουλ., ἐν Νάξῳ, ἐπικυρουμένη ὑπὸ τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Νικ. Μουρούζη, ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, φάκ. Ζερλέντη 163.

« . . . Ἐπειδὴ περ ἐπεκράτησε καὶ ἐπικρατεῖ ἀρχαία τοπικὴ συνήθεια καὶ νόμος ἀμετάτρεπτος, ὅτι ὅσα γράμματα ἤθελον γίνονται, ἤγουν προικοσύμφωνα, πωλήσεις, ἀλλαγαί, καὶ λοιπὰ ἄλλα γράμματα (ἐκτὸς μόνον ὁμολογιῶν), τὰ γράφονται ἐπὶ κοινῆς καγγελαρίας καὶ εἰς πρωτονοτάριον, διὰ τὰ ἔχουν κάθε κῦρος καὶ ἰσχύν . . . ».

696

1820. Ἀπόφασις ἀπὸ 28 Μαΐου τῶν συνδίκων Ὑδρας, περὶ δικαιώματος προτιμήσεως ἐπὶ πωλήσεων ἀκινήτων, ἐν 25, τ. 6, σ. 345.

« . . . ἀγκαλὰ καὶ ὁ πλησίον παρακείμενος τόπον τινὸς ἢ οἰκοδομῆς ἔχει, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τοπικὴν συνήθειαν, τὸ δικαίωμα τὰ γίνεται ἐγκρατῆς ἐν καιρῷ πωλήσεως αὐτῶν . . . ».

